

Kam tedy upřít zrak v postní době? To je prosté. K Ukřižovanému. Ježíš na kříži je jako životní buzola, která ukazuje k nebi. Prostota dřeva, Pánovo mlčení a sebezřeknutí z lásky nám ukazují potřebu prostšího života osvobozeného od přílišného shonu po věcech. Ježíš nás z kříže učí mocné odvaze odříkání. Pod tíží nadměrných břemen totiž nepostoupíme vpřed. Potřebujeme se uvolnit od chapadel konzumu i léček sobectví, od stále rostoucí chtivosti, od neustálé nespokojenosti, od srdce zavřeného potřebám chudých. Ježíš, který na dřevě kříže plane láskou, nás volá

k životu, který hoří pro Něho a neztratí se nikdy v popelu světa, k životu, který žhne láskou a nikdy nezaniká v průměrnosti. Je život, který od nás požaduje, obtížný? Ano, ale vede k cíli, jak ukazuje postní doba, jež začíná popelcem, ale vrcholí ohněm Velikonoční noci a objevem, že Ježíšovo tělo není v hrobě zpopelněno, nýbrž slavně vzkříšeno. Platí to i pro nás, kteří jsme prach, pokud se obrátíme se svými slabostmi k Pánu, vydáme se na cestu lásky a obejmeme život, který nezaniká. Jistě se tak ocitneme v radosti.

papež František

AKTUALITY

PŘEDNÁŠKA A DUCHOVNÍ OBNOVA V ŽELEZNÉM BRODĚ

ČKA Železný Brod srdečně zve na přednášku „**O naději**“ v pátek 7. 3. 2025 od 18.15 v aule sklářské školy v Železném Brodě. Přednáší **P. Martin Karel Satoria, OCSO**.

Následovat bude v sobotu 8. 3. 2025 od 9.00 na faře vedle kostela sv. Jakuba pokračování v rámci duchovní obnovy na téma „**Naděje je víc než optimismus**“. Občerstvení bude zajištěno. Předpokládané ukončení ve 14.00 h.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI

Od středy 12. 3. do pátku 14. 3. 2025 bude ve farnosti probíhat postní duchovní obnova pod vedením **P. Jiřího Smolka** z Příchovic na téma

Svatý rok: odpuštění a naděje

Ve středu 12. 3. začneme mší svatou od 18.00 h v kostele, následovat bude od 19.00 h přednáška na faře a do 21.30 h možnost svátosti smíření či duchovního rozhovoru.

V čtvrtek 13. 3. bude od 16.00 h možnost svátosti smíření či duchovního rozhovoru na faře, od 18.00 h mše sv. v kostele, poté v 19.00 h přednáška na faře a do 21.30 h možnost svátosti smíření či duchovního rozhovoru.

V pátek 14. 3. bude opět od 16.00 h možnost svátosti smíření na faře, v 17.30 h v kostele společná pobožnost křížové cesty a v 18.00 h mše svatá. Od 19.00 h poslední přednáška na faře a do 21.30 h ještě možnost svátosti smíření či duchovního rozhovoru.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 27. února 2025. Uzávěrka následujícího čísla: 13. března 2025. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 5 2. března 2025

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 3. 3. – 16. 3. 2025

3. 3. Po	KA	18.00	za zdraví a Boží požehnání u příležitosti 80. narozenin a 50 let manželství	
4. 3. Út	KA	18.00	za ++ Michala a Teklu Pirogovy a ++ bratry	
5. 3. St	POPELEČNÍ STŘEDA			<i>den přísného postu</i>
	KO	18.00	za + Hendryka Gurgula	
6. 3. Čt	KA	08.00	za Karolínu a Jana a jejich rodinu	
7. 3. Pá	KO	17.30	<i>pobožnost křížové cesty</i>	<i>od 16.30 v KO svátost smíření</i>
	KO	18.00	za + Jaromíra Smělého, Růženu Doubkovou a manžele Mlejnkovy	
8. 3. So	DD	13.30	za farníky	
	KA	18.00	za uzdravení Marie	

9. 3. Ne 1. NEDĚLE POSTNÍ

KO	08.30	za ++ přátele, sousedy a známé	<i>celebruje Mons. Stanislav Příbyl, CSsR, biskup litoměřický</i>
----	-------	--------------------------------	---

10. 3. Po	–	–	–	
11. 3. Út	KA	18.00	za uzdravení Moniky z těžkého úrazu	<i>rytmika</i>
12. 3. St	KO	18.00	za ++ Františku a Pavla	POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA
13. 3. Čt	KO	18.00	za ++ Jaroslava a Emilii	POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA <i>VÝROČNÍ DEN ZVOLENÍ PAPEŽE FRANTIŠKA</i>
14. 3. Pá	KO	17.30	<i>pobožnost křížové cesty</i>	POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA
	KO	18.00	za ++ Annu a Františka	
15. 3. So	DD	13.30	za farníky	
	KA	18.00	za zdraví a Boží požehnání pro syna	

16. 3. Ne 2. NEDĚLE POSTNÍ

KO	08.30	za + Josefa Zumra
CH	15.00	na úmysl

JEŽÍŠ NENASLOUCHÁ JEN TĚM, KTERÍ ŘÍKAJÍ, CO CHCE SLYŠET

Ježíšovo působení se po počátečním nadšení davů setkává s prvními projevy odmítání ze strany autorit. Ježíš prožívá nelehké okamžiky, kdy se rozhoduje pro další etapu na své cestě. V této chvíli se Ježíš ve svém rozhodování obrací se na své učedníky s otázkami a naslouchá jim, dělá si něco jako průzkum. Mohli bychom říci, že Ježíš zaujímá synodální postoj. I pro Ježíše existovala fáze naslouchání, ve které se zaposlouchává do odpovědí svých učedníků.

Ježíš spolu s učedníky putuje po cestě a klade jim otázky. Jde o otázku zcela zásadní, o otázky, týkající se jeho osoby – „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ a „Za koho mě pokládáte vy?“ (Mt 16,13-15), ale také otázky týkající se Ježíšova poslání, způsobu, jakým Ježíš vykonává svou službu. Ježíšův „průzkum“ probíhá ve dvou etapách: v první má otázka širší dosah, je adresována všem. Druhou otázkou se Ježíš obrací na nejužší kruh svých učedníků. Ježíše zajímá nejen názor jeho učedníků, ale naslouchá tomu, co si o něm myslí a v co věří všichni ostatní. Ježíš naslouchá nejen svým nejbližším, těm, kteří nám vždy řeknou to, co od nich chceme slyšet.

Ježíš pokládá další otázku svého průzkumu, vstupuje do druhé fáze naslouchání: „A za koho mě pokládáte vy?“ V tu chvíli se obrací k nejužšímu okruhu svých přátel, kteří patří do jeho společenství. Jako první se ujímá slova Petr, ten, který zastupuje všechny učedníky: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“.

POSTNÍ DOBA ZAČÍNÁ POPELCEM, ALE VRCHOLÍ OHNĚM VELIKONOČNÍ NOCI

„Zatrubte na polnici, nařídte půst“ (Jl 2,15), říká prorok v prvním čtení Popeleční středy. Postní dobu zahajuje pronikavý zvuk polnice, který uším nelahodí, leč vyhláší půst. Tento mocný zvuk má zvolnit náš život, který stále

Právě v důsledku této Petrovy odpovědi se na něj Ježíš obrací se svým pověřením: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou.“ Jako by Ježíš dal Petrovi pověření, aby pokračoval v jeho díle, aby pokračoval v jeho dotazování.

Petrova úloha – a v něm úloha všech učedníků Pána, je se neustále ptát všech, celého světa, každého: „za koho lidé pokládají Ježíše?“. Úkolem Petra a apoštolů, ale i všech Ježíšových učedníků, je naslouchat ve světě žizni po Bohu, aby dokázali zvěstovat novost evangelia, nehlubší touhu, která přebývá v srdci každého člověka.

Je potěšující, že ten, kdo zakládá církev, je Ježíš, nikoli my. Ježíš říká Petrovi: „Na této skále zbuduji svou církev“ (Mt 16,18). Církev zakládá Ježíš, je jeho, není naše. Nikdy na to nezapomeňme: nám je svěřen úkol pokračovat v Ježíšově poslání, naslouchat všem a zvěstovat světu Ježíše jako Mesiáše a Božího Syna, jít spolu po cestě. Avšak ten, kdo zakládá církev, je Zmrtvýchvstalý Pán a síla jeho Svatého Ducha.

Milý bratře, milá sestro toto evangelium promlouvá i k tobě. Jste poslání, abyste pokračovali v Ježíšově poslání tím, že budete naslouchat všem a zvěstovat Zmrtvýchvstalého Pána jako Mesiáše a Božího Syna.

kard. Mario Grech

spěchá, ale často neví kam. Volá, abychom zastavili, vykročili k podstatnému a postili se od nadbytečnosti, které působí roztěkanost. Je to budíček pro duši.

Zvuk tohoto budíku provází stručný a za-

rmoučený vzkaz, který Pán předává prorokovými ústy: „*Obrátte se ke mně*“ (v. 12). Obrátte se. Máme-li se obrátit, znamená to, že jsme měli namířeno jinam. Postní doba je časem znovu objevení *životního kurzu*. Stejně jako při chůzi je totiž na naší životní dráze opravdu směrodatné neztratit ze zřetele cíl. Pokud se však zájmem cesty stane výhled do okolí nebo zastávka k jídlu, nedojde se daleko. Každý z nás se může ptát: hledám kurz své životní cesty? Anebo mi stačí žít ze dne na den, myslet jen na to, abych se měl dobře, vyřešil nějaký ten problém a trochu se pobavil? A jaký je ten kurz? Možná snaha o zdraví, o kterém mnozí tvrdí, že je nejpřednější, ale které dříve či později pomine? Možná majetek a blahobyt? Kvůli tomu však na světě nejsme. *Obrátte se ke mně*, praví Pán. *Ke mně*. Cílem naší cesty světem je Pán. Kurz je třeba zaměřit k Němu.

Ke znovu objevení tohoto kurzu je nám dnes nabízeno znamení: popelec na čelo. Je to znamení, které nám umožňuje přemýšlet o tom, co nosíme v hlavě. Naše myšlenky často sledují pomíjivé věci, které přicházejí a odcházejí. Jemná vrstva popela, kterou přijmeme, má delikátně a pravdivě naznačit, že ze spousty věcí, které nosíš v hlavě a po kterých se každodenně sháníš a pídíš, nezůstane nic. Jakkoli se namáháš, žádný majetek si s sebou z života neodneseš. Pozemské statky se rozplynou jako prach ve větru. Majetky jsou provizorní, moc pomine a úspěch se vytratí. Dnes dominující *kultura zdání*, která nás svádí, abychom žili pro pomíjivé věci, je obrovský klam. Je totiž jako plamen: jakmile dohoří, zanechá jen popel. Postní doba je opětovným objevením toho, že jsme učiněni pro oheň, který plane navěky, nikoli pro popel, který hned vyhasne; pro Boha, nikoli pro svět; pro nebeskou věčnost, nikoli pro pozemský klam; pro svobodu dětí, nikoli pro otročení věcem. Můžeme se dnes zeptat: na čí straně jsem? Žiji pro oheň nebo pro popel?

Na této cestě obrácení k podstatnému, jíž je postní doba, evangelium podává tři etapy, kterými máme projít na Pánův pokyn bez pokrytectví a předstírání. Jsou to almužna, modlitba a půst. K čemu jsou? Almužna, modlitba a půst nás přivádějí k jediným třem skutečnostem, které nezanikají. Modlitba nás pojí k Bohu, dobročinná láska k bližnímu, půst k nám samotným. Bůh, bratři a můj život: to jsou tři skutečnosti, které nekončí v nicotě a do nichž je třeba investovat. Postní doba nás tedy zve, abychom hleděli:

- *k Nejvyššímu* modlitbou, jež osvobozuje od horizontálního a mělkého života, ve kterém nacházíme čas pro sebe, ale zapomínáme na Boha;
- potom *k druhému* dobročinnou láskou, jež osvobozuje od marnivosti mít, od smýšlení, podle něhož jdou věci dobře, pokud vyhovují mně; a nakonec nás zve, abychom pohlédli
- *do svého nitra* půstem, který nás osvobozuje od lpění na věcech a na světskosti, která uspává srdce.

Modlitba, dobročinná láska a půst – tři investice do pokladu, který trvá.

Ježíš řekl: „*Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce*“ (Mt 6,21). Naše srdce vždycky někam směřuje, jako buzola hledající směr. Lze ho přirovnat také k magnetu: potřebuje k něčemu přilnout. Avšak přilne-li pouze k pozemským věcem, stane se dříve či později jejich otrokem. Věci, které mají sloužit, se stanou věcmi, kterým se slouží. Vzhled, peníze, kariéra, zábava – žijeme-li pro ně, stanou se modlami, které nás používají; sirénami, které nás mámí a potom nechávají napospas. Jestliže však srdce přilne k tomu, co nepomíjí, nalezneme sebe a staneme se svobodnými. Postní doba je časem milosti, jež osvobozuje srdce od marnosti. Je dobou uzdravení ze závislosti, jež nás svádějí. Je časem, kdy upřít pohled k tomu, co zůstává.